

още, че прозорцитѣ ми бѣха отворени него дѣръ въ когото ся загуби прѣстенѣтъ, малката масп-чка, надъ която бѣхъ го оставила, бѣше до стѣ-ната, и наконецъ, че затворихъ вратата и ся за-бавихъ доста время въ ближнѣтъ стаѣж. Никое съ-мненіе не остава че една отъ тѣхъ грабливи птици, ся е второчила въ стаѣжъ ми, видѣла е отъ вы-сочинѣтъ на дървотѣ прѣстѣнѣтъ, ползовала ся е отъ случайатъ, до гдѣ ся забавихъ въ писали-щето дошла е не отнесла прѣстѣнѣтъ, безъ да ѣж види нѣкой. Отецѣтъ ми ся смути много на та-ково нечаяно зрѣлище, и увѣри ся като отецѣ-тъ ти, че ты стана жертва на неправѣдна кле-вета. Жала ся каза за тва, което направихме на почтеннѣхъ хорица, неправдата вика врьзъ ме-нѣ! ще ся утѣша, само когато чуя да кажатъ че несме виновати, защото работата стана отъ нез-наяне а не отъ добра воля.— Неможа ся успо-кои преди да каже тѣхъ добри челоувѣци, за да имъ отдамъ чѣстѣта, и поужага злото което сто-рихъ. Слѣдователно, приближи при Ерриета, коя-то сама между радостити на сички ти лица бѣ-ше прижѣтѣла, и трепереше като виновата, и рече ѣ • Змію прѣлѣстителна и претворна! Какъ дръзна да убедишъ господаритѣ си, и сѣдѣитѣ да изврѣшатъ работѣ, конецѣтъ на която иска от-мщеніе? Какъ ся рѣши да хвърлимъ единъ поч-тенъ старецъ съ нещастната му и невинна дще-ри, въ безднѣж толкова ужаснѣж?

Напредъ! дръжѣте ѣж, каза на двамата вар-